

रेबीज-२

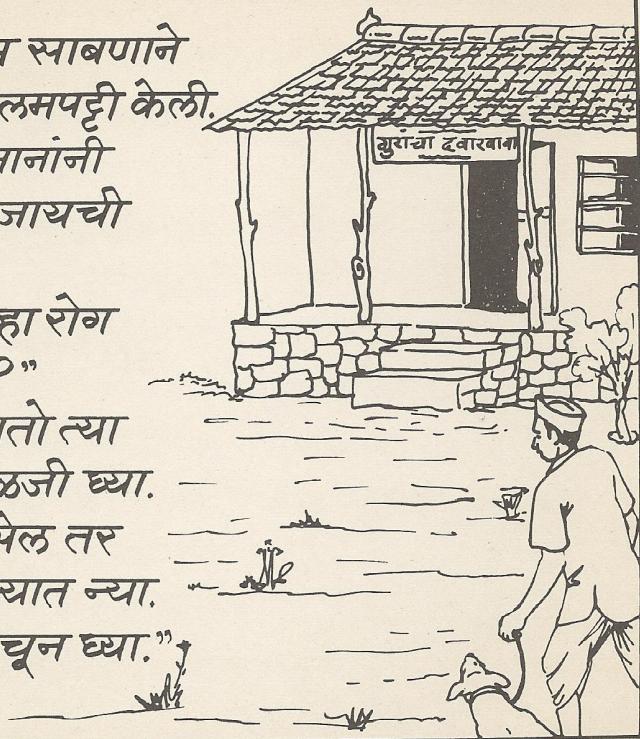
नाना म्हणाले, “रेबीज दाळप्यास्याठी दवारवान्यात गेले
पाहिजे. डॉक्टर इन्जेक्शने देतील. मामांना
तालुक्याच्या दवारवान्यात घेऊन जा.”

मामा म्हणाले, “घेथून तालुक्याच्या गावाला जायला ४-५ तास
तरी लागतोल. तेवढ्या केलात काही झालं तर?”

नाना म्हणाले, “घावस नका. हा इलाज ३-४ दिवसात
केला तरी चालतो.”

© होमी भाभा विज्ञान शिक्षण केन्द्र, मुंबई - ४०० ००५.
प्रकाशक: इंडियन इन्स्टिट्यूट ऑफ एज्युकेशन,
पुणे - ४११ ०२९.

नानांनी मामांची जरवम साबणाने
 स्वच्छ धुतली. त्यावर मलमपट्टी केली.
 मलमपट्टी करता करता नानांनी
 बजावले, “द्वारवान्यात जायची
 हघगध कस नका!”
 गणुने विचारले, “नाना, हा रोग
 दाळता नाही का येणार?”
 नाना म्हणाले, “मी सांगतो त्या
 दोन-चार गोष्टींची काळजी घ्या.
 तुम्ही कुत्रा पाळलेला असेल तर
 त्याला गुरांच्या द्वारास्वान्यात न्या.
 वेळोवेळी त्याला लस दोघून घ्या.”

फक्त कुत्राच नके, मांजर, कोल्हा,
बटवाघळे, उंदीर, बुडी असे
प्राणी चावले तरी रेबीज
होऊ शकतो तेक्हा हे प्राणी चावले
तर द्वास्वान्धात जा.

तुम्हाला कुत्रा चावल्याबरोबर तालुक्याच्या
गावी, शहरात जाऊन झालाज कसन घ्या.
आळस करू नका. पिसाळलेला कुत्रा गाई-
घुरांना चावला तर त्यांनाही रोग होऊ शकतो.
म्हणून त्यांनाही लस टोचून घ्या.

गावातील कुत्रा पिसाळला तर त्याला
मारा. त्याला पुरु नका. जाळा.
पुरलेले प्रेत इतर कुत्रे उकरतात व
स्वातात. पिसाळलेल्या कुत्र्याचे मांस
स्वाऊन इतर कुत्रीही पिसाळण्याची
शक्यता अस्पते.

दुझी, उंदीर, मांजर मेले तर त्यांना बावाबाहेर
किंवा उकिरड्यावर टाकू नका. त्यांना जाळा.

इंजेकशने चालू असताना दास पिठा नका.
दासमुळे ओषधाचा गुण घेत नाही.